

Bemærkninger til forslaget

Et afgørende kritikpunkt fra SF mod den seneste skattereform var, at de lavtlønnede som gruppe blev holdt helt udenfor, da skattelettelserne blev delt ud.

SF støttede de dele af skattereformen, hvor der blev indført grønne afgifter og lukket spekulationsmuligheder. Men SF protesterede kraftigt over, at alle skattelettelserne blev givet til de højeste indkomster.

Mange familier fik skattelettelser på op til 10.000, 20.000 og 30.000 kr. – men det var ikke de laveste indkomster. De oplevede i mange tilfælde, at deres lettelser var så små, at de grønne afgifter og kommuneskatterne mere end spiste lettelserne op. For mange blev resultatet et regulært minus.

Folketingsflertallet har ikke senere gjort livet lettere for de lavtlønnede. Tværtimod er der øst penge ud i alle mulige andre retninger: 800 mio. kr. til fjernelse af formueskatten og andre hundreder af millioner til skattelettelser for husejere uafhængig af deres indkomstforhold. Disse forslag har oven i købet været helt ufinansierede og bidraget til at forværre statsfinansierne.

Der er derfor et stærkt behov for at gennemføre en fuldt finansieret social omfordeling.

SF har senest ved behandlingen af finansloven i december 1995 fremsat forslag om skattelettelser til lavindkomster – og har samtidig holdt et åbent øje for signaler i samme retning fra andre partier.

Erhvervsministeren har offentligt givet udtryk for, at hun meget gerne så, at regeringen fremlagde forslag om et beskæftigelsesfradrag finansieret af et forhøjet arbejdsmarkedsbidrag.

Den alternative velfærdskommission har tænkt de samme tanker om et beskæftigelsesfradrag – finansieret ved fradragssanering, højere benzinpriser og øget ejendomsskat.

Erhvervsministerens konkrete model har været et beskæftigelsesfradrag på 10 pct. af lønnen op til 130.000 kr. finansieret af en forhøjelse af arbejdsmarkedsbidraget. Forhøjelsen af arbejdsmarkedsbidraget må efter SF's beregninger skønnes at blive på 4-5 pct. – idet SF forudsætter, at skattelettelserne skal være fuldt finansierede, så der ikke sker nogen forværring af statens finanser.

Resultatet af en sådan skatteomlægning vil være helt entydig:

- skattelettelser til de laveste indkomster,
- på 1.500-2.000 kr. for en fuldtidsbeskæftiget lavtlønnet,
- neutralitet ved indkomster omkring 200.000 kr.,
- ved en indkomst på f.eks. 500.000 kr. vil det koste 4.000-5.000 kr. mere i skat årligt.

SF mener, at dette fordelingspolitiske resultat er både tiltrængt og retfærdigt. Tiltrængt på baggrund af den skævedeling i modsat retning, der var et resultat af den seneste skattereform, og retfærdigt, fordi Danmark i øjeblikket især brandskatter de laveste indkomster. Det er faktisk her, vi især adskiller os fra andre lande ved at have en relativt meget høj beskatning.

Det fordelingspolitiske sigte i forslaget er altså rigtigt, selv om det efter SF's opfattelse er for begrænset. SF vil gerne gå videre – og især også sørge for skattelettelser til familier med lave indkomster, der står uden for arbejdsmarkedet.

Men SF ser erhvervsministerens forslag som en konkret mulighed for tiltrængte skattelettelser til flere hundrede tusinde lavtlønnede.

En af erhvervsministerens begrundelser for forslaget er, at det bedre skal kunne betale sig for arbejdsløse at gå i arbejde som lavtlønnede.

SF mener ikke, at der er brug for øgede incitamenter til at søge arbejde. Vi kender faktisk ikke til problemer med at få besat lavtlønnede job. Problemet er tværtimod, at der er alt for mange arbejdsløse, der ikke kan få et arbejde, selv om de søger alle typer arbejde – selv det lavest lønede.

Men SF har naturligvis ikke spor imod, at lavtlønnede får mere ud af deres arbejdsindkomst. Dette har tværtimod været et fast element i alle de skatteforslag, SF har fremsat gennem tiderne.

En anden begrundelse fra erhvervsministeren har været, at lavere skat vil give plads for lavere løn – og dermed øget beskæftigelse.

SF er enig i, at der er behov for en særlig indsats for at skabe flere ufaglærte job – men anser ikke en strategi med lavere lønninger for en farbar vej. SF vil derimod pege på grøn beskæftigelse, hvor staten sætter